

Det forhold, at arbejdsløsheds-kasserne i sådanne situationer friholdes for et økonomisk ansvar, bidrager til, at deres incitament til at administrere korrekt svækkes.

Regeringen finder, at det er vigtigt, at styrkelsen af medlemmernes retssikkerhed ved anvendelse af generelle forvaltningsretlige principper ikke må medføre, at arbejdsløsheds-kassernes incitament til at administrere korrekt og begrænse fejludbetalinger svækkes.

Det foreslås derfor, at direktøren for Arbejdsdirektoratet får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at en arbejdsløsheds-kassers refusion kan bortfalde for beløb, som et medlem får ret til på grund af anvendelse af de generelle forvaltningsretlige principper, når kassen har begået fejl.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at en kasse kan miste refusion for beløb, kassen bliver pålagt at udbetale i de ovenfor beskrevne kundgørelses- og realudligningssager. Det er imidlertid ikke hensigten at fratage en kasse refusion for beløb, der udbetales for perioder, der ligger efter afgørelsestidspunktet i direktoratet/ankenævnet.

Ad 2. Præcisering af reglerne om arbejdsløsheds-kassernes refusion for fejludbetaling

En arbejdsløsheds-kasse har som hovedregel ikke krav på refusion, hvis ydelsen er udbetalt med urette, og fejludbetalingen ikke skyldes medlemmets svigagtige forhold (§ 86, stk. 4). Den gældende formulering blev indsat i loven ved lov nr. 236 af 6. juni 1985 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedbringelse af arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger m.v.). Bestemmelsen indgik i en lovændring, der havde til formål at give arbejdsløsheds-kasserne et økonomisk incitament til at nedbringe arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger. Efter den hidtidige bestemmelse var en arbejdsløsheds-kassers hovedledelse umiddelbart ansvarlig over for staten for enhver urigtig udbetaling af dagpenge fra en afdelings side (der ikke udelukkende skyldes medlemmets forhold), medmindre kassen kunne godtgøre, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindret ved almindelig agtpågivenhed. Den hidtidige bestemmelse havde således en erstatningsretlig karakter, der med lovændringen i 1985 blev ændret til en objektiv regel for arbejdsløsheds-kassens ansvar for fejludbetalinger, medmindre fejludbetalingerne skyldes svig fra medlemmets side. Det var tillige hensigten, at bestemmelsen skulle ændres til en sanktionsregel, hvorefter krav på refusionen bortfalder uanset statens økonomiske tab.

I en konkret sag (Ombudsmandens j.nr. 2000-1896-020) har Folketingets Ombudsmand imidlertid givet udtryk for, at der kun kan nægtes statsrefusion for fejl- agtigt udbetalte dagpenge i det omfang, staten har lidt et tab ved fejludbetalingen. I sagen udtalte Ombudsmanden, at kassens fejludbetaling af dagpenge ikke skulle medføre, at kassen mister refusionen for denne ydelse fuldt ud, fordi medlemmet - ved korrekt vejledning fra kassens side - ville have været berettiget til efterløn. Ombudsmanden mente, at kassen kun skulle miste refusionen for differencen mellem de to ydelser - svarende til det han anså for at være statens tab.

Folketingets Ombudsmand lægger herved til grund, at § 86, stk. 4, er af erstatningsretlig karakter.

Det har som nævnt ikke været hensigten, at bestemmelsen alene skulle være af erstatningsretlig karakter, og bestemmelsen har hidtil heller ikke været fortolket sådan - hverken af Arbejdsdirektoratet eller Arbejds-markedets Ankenævn.

Regeringen ønsker at fastholde det hidtidige sigte med bestemmelsen, og det foreslås derfor, at § 86, stk. 4, præciseres, således at det sikres, at refusionen for den fejludbetalte ydelse fortsat bortfalder fuldt ud uanset statens økonomiske tab ved fejludbetalingen.

II. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes på længere sigt at indebære, at fejladministrationen i arbejdsløsheds-kasserne mindskes. Dette vil medføre besparelser for det offentlige i form af bortfald af refusion til arbejdsløsheds-kasserne i disse sager. I starten vil besparelsen være ubetydelig. Efter nogle år skønnes den årlige besparelse at være ca. ½ mio. kr.

III. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes at medføre mindre administrative lettelser i arbejdsløsheds-kasserne.

IV. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

V. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som har vurderet, at forslaget ikke har nogle administrative konsekvenser for erhvervslivet.

VI. Miljømessige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.